

**„Дъщери на Ева, след всичко,
преживяно от вас, искам да знаете,
че съм мислил за вас във всяко
изречение по пътя!”**

ПРЕДГОВОР

И ДЕЦАТА ЗНАЯТ ТЕЗИ НЕЩА

Тази книга беше написана съвсем случайно.

Не се шегувам.

Тя сякаш се написа сама. Да, участвах в този процес, понякога дори болезнено. Но следващата ми книга ще е за нещо друго. Докато пишех, аз се отнесох, после бях обсебен, после смаян от неочакваното откровение за Божията красота и трябваше да последвам светлината, накъдето и да ме поведеше тя. Толкова много хора ми задаваха един и същ основен въпрос – хора от Германия и Австрия, Испания и Калифорния и на селския пазар в Колидждейл, Тенеси – че започнах да пиша бележки и да отговарям на имейли и докато се усетя, тази книга изскочи от компютъра ми.

И така, ето я и нея!

СИНОВНОСТТА НА ХРИСТОС

Изследване на заветната идентичност на Бога и Човека

Трябва да призная, че това не е най-увлекателното заглавие, но е твърде конкретно за съдържанието на книгата. Затова се надявам заглавието и подзаглавието да станат изключително натоварени със смисъл за вас преди края на нашето пътуване. Когато про-

следах нишката, вплетена в предстоящите страници, докато се усетя, вече бяха написани повече от 100 000 думи. „Е, спри се де!“ – казах си. Затова спрях и започнах да редактирам. Не исках да ви затрупам или да ви досадя, затова сведох цялото това нещо до 43 459 думи. Това вече е по-лесно управляемо. Всъщност при средна скорост на четене 200 думи в минута бихте могли да свършите това малко томче за около три часа и половина. Нищо работа! Това е един ленив неделен следобед и съм сигурен, че ще си струва времето, което ще му посветите.

Още нещо във връзка със заглавието: да, наясно съм, при това напълно наясно, че „синовност“ е *момчишка* дума.

Дъщери на Ева, след всичко преживяно от вас, искам да знаете, че съм мислил за вас във всяко изречение по пътя! Моля, не забравяйте по време на това проучване, че всичко, за което говоря относно синовете, е също толкова приложимо и за дъщерите. В целия библейски разказ синовността е заветен механизъм за проследяване на родословието на Христос. Идеята ми е, скъпи мои сестри, че вие не сте изключени от нито едно от славните приложения на библейската тема за синовността – така както и мъжете не са изключени от библейските описания на Божията църква като жена и в един най-висш смисъл – като невяста. И мъжете, и жените са представени от невястата, както и жените, и мъжете са представени от синовността.

Толкова съм въодушевен от *Синовността на Христос*, че нямам търпение да прочетете книгата. Моля, изпратете ми имейл на hello@thesonshipofchrist.com и ме уведомете какво мислите. Искам да знаете, че се моля идеите, с които предстои да се сблъскате, да смаят ума ви и да ви извисят на ново ниво на библейското разбиране.

И последно, тъй като се очаква книгите да имат предговор, ето го и моят:

Децата като че ли знаят повече от възрастните – не повече като обем от знания, а по-скоро като смисъл. Колкото повече растем и „помъдряваме“, толкова по-склонни сме да забравяме дълбоките неща, които никой не се е налагало да ни казва. Така че тази книга е намигване и кимване към малкото момче, интуитивно чувстващо състава на реалността, когато задава блестящия въпрос:

„Ако ние сме били създадени, това означава, че Бог е бил сам, преди да се озовем тук, тоест как е възможно тогава Бог да е бил добър, ако е нямало към кого да бъде добър? Може би Бог никога не е бил сам“.

Точно така, мъниче!

„Синът на Бога не би
могъл да е Бог в същия
вечен смисъл,
както Отец е Бог -
разсъждаваме ние -
в противен случай
Той не би бил наречен
Син.“

Какво има предвид Библията, когато нарича Исус „Божия Син“?

О, не! Това ще е едно от онези скучни, дребнави теологични упражнения?

Всъщност не е.

В действителност, ако предприемете това пътуване заедно с мен до самия му край, уверявам ви, че ще бъдете богато възнаградени. Може дори да се окажете дълбоко трогнати от красотата на Божия характер и смаяни от пълната гениалност на библейския разказ. Дори на пръв поглед поставеният въпрос да ви се стори скучен, обещавам ви, че нашето време заедно ни най-малко няма да е скучно.

Първо, трябва да сте наясно, че този въпрос е отправял предизвикателство към изучаващите Библията в продължение на почти две хиляди години. Той е костелив орех. Учените са били безкрайно заинтригувани и объркани по темата. И лесно можем да открием защо. През цялата църковна история върху убедителната предпоставка, че Писанието нарича Христос „Божия Син“ са възниквали различни групички, настояващи, че Той не би могъл – носейки такава титла – да е предсъществуващ без начална точка, нито пък може вечно да съществува заедно с Бог, Чийто „Син“ е. Те настояват, че логиката изключва възможността *синът* хронологично да съществува едновременно и успоредно с *бащата*.

И не можете да ги обвинявате за това.

Нашето нормално разбиране на думата „син“ включва идеята за раждане, а за Исус в Писанието се казва, че е „роден“. В такъв случай е съвсем естествено „синът“ да загатва за точка на произход или за начална точка. Тъй като Исус е наречен Божия „Син“, нима от това не следва, че Той е произлязъл от Бога и следователно има начална точка като отделна личност от Отец?

В тази гледна точка определено има логика.

Затова искам да кажа на хората, които възприемат подобен възглед: аз няма да проявя неуважително или презрително отношение. Тържествено ще призная, че сте прилежни и използвате ума си. Както някога е казал Галилео Галилей: „Не се чувствам длъжен да вярвам, че същият Бог, Който някога ни е надарил с усет, разум